

Rozjímanie na druhú nedeľu po Narodení Pána

Rozjímanie na druhú nedeľu po Narodení Pána. Navrhované témy sú: Slovo sa stalo telom, aby sme ho mohli počúvať; žiť evanjelium každý deň; venovať chvíľu dňa jeho čítaniu.

„NA POČIATKU BOLO Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh“ (Jn 1,1). Dnes liturgia počas svätej Omše opäť ohlasuje prológ Jánovho evanjelia: text taký bohatý, že sa oplatí meditovať nad ním niekoľkokrát, aby sme prehĺbili pochopenie jeho významu.

„A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy“ (Jn 1, 14). Celá Božia veľkosť bola sústredená v novonarodenom dieťati. Boh k nám prehovoril, poslal nám svoje slovo, oslovil každého z nás. Jeho sláva nás však neoslňuje, je jednoduchá, skromná, diskrétna. Kto ju nechce počuť, nemusí si zakrývať uši, pretože Dieťa nevydáva takmer žiadny zvuk. Narodilo sa v zabudnutej maštali, aby sa nikto necítil povinný sprevádzať Ho. Nájdú Ho len tí, ktorí Ho slobodne chcú prijať.

Môžeme prosiť Pannu Máriu, svätého Jozefa a nášho anjela strážcu, aby posilnili našu túžbu stykať sa s týmto Dieťaťom, nechať sa ním milovať a počúvať jeho krehký hlas. Chceme byť naplnení milosťou a pravdou obsiahnutou v tomto Slove. Bolo nám adresované posolstvo, ktoré chceme

strážit: Boh nás miluje, zachraňuje nás a chce s nami počítať, aby jeho láska dosiahla až na kraj zeme.

„Vydajme sa na cestu, choďme do Betlehema, k tomuto Bohu, ktorý nám vyšiel v ústrety. Áno, Boh prišiel k nám. Sami by sme sa k nemu nedostali. Cesta je nad naše sily. Ale Boh zostúpil. Prišiel nám v ústrety. Absolvoval najdlhšiu časť cesty. A teraz sa nás pýta: Pod' a uvidíš, ako veľmi ťa milujem. Príďte a uvidíte, že som tu“[1].

„MILOST' A PRAVDA prišli skrze Ježiša Krista,“ pokračuje Jánovo evanjelium. „Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodený Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvesť“ (Jn 1, 17). V Kristovi môžeme spoznať pravdu a dobrotu Boha. A aby sme sa priblížili k Ježišovi Kristovi, kontemplovali jeho

Najsvätejšie človečenstvo, správali sa k nemu ako k priateľovi a nasledovali jeho kroky, musíme čítať a rozjímať nad evanjeliom.

Svätý Josemaría zažil v uliciach Madridu prekvapujúcu skúsenosť. Jedného dňa v roku 1931 napísal: „Včera ráno, keď som na ulici Santa Engracia išiel do Rómeovho domu a čítal druhú kapitolu svätého Lukáša, (...) stretol som skupinu robotníkov. Hoci som bol zahĺbený do čítania, počul som, ako si niečo nahlas hovoria, bezpochyby sa pýtali, čo kňaz číta. A jeden z tých mužov nahlas odpovedal: „Život Ježiša Krista“. Keďže moje evanjeliá sú v malej knižke, ktorú vždy nosím vo vrecku, a obaly sú potiahnuté látkou, ten robotník nemohol dostať správnu odpoveď viac ako náhodou, viac ako prozreteľnosťou. A ja som si pomyslel a myslím si, že by som si želal, aby moje vystupovanie a moja komunikácia boli také, aby každý

mohol povedať, keď ma uvidí alebo počuje hovoriť: „Tento človek číta život Ježiša Krista“[2].

Čítanie života Ježiša Krista nám pomáha byť v súlade s Božou vôľou. Je to slovo, ktoré nás nenecháva ľahostajnými; má nekonečnú premieňajúcu moc, pretože je živé. Ak ho prijímame, mení nás. Ak ho prijmeme, oživí nás. Svätý Josemaría nám radil, aby sme čítali evanjelium s aktívnym postojom, aby sme pomohli Božiemu slovu čoraz viac formovať našu každodennú realitu: „Keď otvoríš sväté Evanjelium, myšli na to, že všetko, čo tam čítaš — o Kristových slovách a skutkoch — máš nielenže poznať, ale to aj žiť. Všetko, čo sa tam hovorí, tam bolo kúsok po kúsku dané preto, aby si to prispôbil konkrétnym podmienkam tvojho života. — Pán nás katolíkov povolal, aby sme ho nasledovali zblízka. Vo svätom texte

nájdeš Ježišov život —mal by si tam však nájsť aj svoj vlastný“[3].

„SLOVO JE PRAVÉ SVETLO, ktoré osvecuje každého človeka“ (Jn 1, 9). Podnietení týmito slovami svätého Jána dnes prosíme Pána, aby jas pravdy sprevádzal náš život; aby nám umožnil stále lepšie rozpoznávať slová, gestá a činy Majstra, ktoré sú adresované každému z nás; aby sme sa naučili vstúpiť do scén evanjelií a stráviť deň s Ježišom, keď cestoval po Galilei a Judei. Chceme sa tak stať svedkami jeho zázrakov a uzdravení; chceme Ho počuť hovoriť o bezpodmienečnej a nekonečnej láske jeho Otca k nám.

Aby sme mohli vstúpiť do Pánovho života, musíme si nájsť čas na čítanie evanjelia. Práve nedeľa Božieho slova bola ustanovená preto, aby si

kresťania znovu pripomenuli veľkú hodnotu, ktorú toto slovo zaujíma v našej každodennej existencii.

„Urobme si v sebe miesto pre Božie slovo. Každý deň si prečítajme jeden biblický verš. Začnime evanjeliom; majme ho otvorené doma, na nočnom stolíku, nosme ho vo vrecku alebo v kabelke, pozrime sa naň na displeji telefónu, nechajme sa ním denne inšpirovať. Zistíme, že Boh je nám blízko, že osvetľuje našu tmu a že nás s láskou vedie po celý život“[\[4\]](#). Možno dobrým predsavzatím pre tento rok, ktorý sa práve začal, by mohlo byť zakúsiť a vidieť, aký dobrý je Pán prostredníctvom stránok evanjelia. Prosíme Ducha Svätého, aby sme sa tam naučili načúvať božskému šepotu, vďaka ktorému sa cítime sprevádzaní, inšpirovaní, pochopení.

Panna Mária je tá, ktorá najlepšie prijala toto Slovo a urobila ho telom zo svojho tela. V nej sa dokonale

naplnili slová svätého Jána: „Tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi“ (Jn 1, 12). Mária pochopila, že toto Slovo je pre ňu: v ten deň, keď k nej prišiel archanjel Gabriel, a každý deň jej života.

[1] Benedikt XVI, *Homília*, 24-XII-2009.

[2] Svätý Josemaría, *Apuntes íntimos*, Zväzok V, bod 521 (30-XII-1931).

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 754.

[4] František, *Homília na Nedeľu Božieho slova*, 26-I-2020.
